

[Wilhelm.]

justitsmyndighederne, hvorved man forhindrede afgivelse af betænkning fra udvalget. Hr. Gudme har koblet sig på her i dag ved at tale om krumspring og forhaling, og hr. Brusvang har yderligere udbygget det ved at tale om semantiske diskussioner. I øvrigt er hr. Brusvangs beskrivelse her i bemærkningerne korrekt bortset fra, at de socialdemokratiske medlemmer mig bekendt ikke har stillet noget spørgsmål, men jeg vedkender mig at have stillet en hel del, og det kan man så kalde krumspring og forhaling, som man vil.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt med denne vurdering i betragtning af, hvad det er, disse spørgsmål er gået på, og hvad det er, de har søgt at belyse. VS har været så at sige ene om bestræbelserne for at påvise, hvad forudsætningerne for straffelovsbestemmelsen i sin tid var, og at der dér udtrykkelig var taget højde for, at man ikke ville kriminalisere traditionelle arbejdskampe. Vi har været ret alene om at prøve at belyse forholdet mellem et cirkulære, en politivedtægtsændring, en straffelovsændring og så grundlovens bestemmelser. Det har faktisk ikke interesseret andre. Vi ville have belyst, hvor langt man egentlig kan gå med et cirkulære uden at komme på tværs af en politivedtægt, hvor langt man egentlig kan gå med en politivedtægt uden at komme på tværs af straffeloven og grundloven. Men vi stod meget alene med det, og der kom kun et enkelt spørgsmål — og man røber jo ikke udvalgsarbejde her, så jeg skal ikke sige, hvorfra dette ene undtagelsesspørgsmål blev stillet — efter at vi for længst havde rejst hele denne problemstilling med forholdet til grundloven.

Det er altså den slags undersøgelser af, hvordan tilstandene egentlig er, hvad der bliver tilbage af demonstrationsretten, som hr. Brusvang og hr. Gudme finder det for godt at kalde semantisk pindehuggeri og forsøg på forhaling og krumspring, og jeg ved ikke hvad. Det har ikke interesseret de herrer en tøddel at finde ud af, hvad der blev tilbage af den grundlovssikrede demonstrationsret i forbindelse med de mange blokadeforslag.

Der er i dag kommet, og det er i sidste øjeblik, et indlæg — det står i Politiken — fra professor Peter Germer, som endelig fra

juridisk hold behandler nogle af de samme ting. Han siger her bl. a., at sandheden er, at spørgsmålet om rækkevidden af grundlovens §§ 77 og 79 i forbindelse med arbejdskonflikter aldrig har været behandlet i dansk forfatningsret, og han bruger dette til at angribe justitsministeriets manipulationer. Det var vi ene om at forsøge at gøre under retsudvalgets behandling. Vi var de eneste, der påpegede, at det i sig selv var en manipulation og en indsnævring, at man overlod alt dette til bedømmelse i straffelovrådet og netop altså holdt sig væk fra enhver grundlovsbetragtning.

Professor Germer siger videre, at justitsministeriets opfattelse er, at den grundlovssikrede demonstrationsret er noget med, at det skal være meningstilkendegivelser, og han bestrider denne opfattelse. Vi var i retsudvalget ene om at bestride denne opfattelse og fremføre masser af citater af de skriftkloge, som de borgerlige plejer at benytte sig af, der bestred denne opfattelse. Vi var ene om at gå imod den manipulation, der også dér lå fra justitsministeriet.

Professor Peter Germer siger, at justitsministeriet i sit notat i øvrigt citerer hans bog forkert, og det kan vi jo bare tage til efterretning; det er altså den måde, man arbejder på, når resultatet er givet på forhånd. Så siger han, at spørgsmålet om rækkevidden af bestemmelserne i grundlovens §§ 77 og 79 i forbindelse med demonstrationer under arbejdskonflikter blev rejst af folketingets retsudvalg, og jeg kan altså fortælle ham, at det var det jo nok formelt, men det var altså VS, der gjorde det.

Videre siger han, at de folketingsmedlemmer, der tager grundloven alvorligt, bør kræve en indgående undersøgelse af de forfatningsmæssige spørgsmål. Jeg kan sige ham, at behandlingen af hele denne sag viser, at der var ingen folketingsmedlemmer fra nogen af de partier, som ellers her har ført sig frem med at skulle stramme ad den ene og den anden vej, der tog denne grundlov alvorligt.

Jeg vil tro efter dette, at det kunne være fristende at spørge, hvad det egentlig er for en mærkelig holdning, VS lægger for dagen med denne her grundlovssnak. Er det ikke os, der plejer at vise foragt for de borgerlige frihedsrettigheder? Er det ikke os, der plejer at sige, at grundloven ikke er det papir værd,